

Nr 232.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående förhöjning för år 1920 av åt vissa f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare utgående understöd; given Stockholms slott den 12 mars 1920.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva, att till sådana f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare, som frånträtt sina befattningar före 1918 års ingång och vilka åtnjuta understöd för sin återstående livstid av det å postverkets stat för driftkostnader upptagna förslagsanslaget till livräntor och understöd, må under år 1920 av postmedel utbetalas förhöjning med 35 procent av vederbörande tillkommande understöd.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

C. E. Svensson.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12
mars 1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BRANTING,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena friherre PALMSTIERNA,
Statsråden UNDÉN,
THORSSON,
OLSSON,
SANDLER,
NOTHIN,
NILSSON,
ERIKSSON,
SVENSSON,
HANSSON.

Departementschefen, statsrådet Svensson anförde:

Genom särskilda kungl. brev den 20 juni 1913 och den 28 juni 1918 har generalpoststyrelsen bemyndigats att i enlighet med av Kungl. Maj:t och riksdagen fastställda grunder utbetala ålderdomsunderstöd till ur postverkets tjänst avgångna poststationsföreståndare, som varit anställda medelst personliga kontrakt, samt lantbrevbärare. De nu avsedda understöden, som tidigare utgått från ett i postverkets stat för driftkostnader upptaget förslagsanslag till understöd m. m. åt personer, som äro eller varit anställda vid postverket eller anlåtats i dess ärenden, bestridas för innevarande år från det i postverkets driftkostnadsstat upptagna förslagsanslaget till livräntor och understöd.

De f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare, varom nu är fråga, hava med avseende å rätt till krigstidstillägg intagit en undantagsställning från flertalet övriga f. d. befattningshavare i statens tjänst, i det att bestämmelserna angående krigstidstillägg åt f. d. befattnings-

havare under åren 1917—1919, enligt vad som blivit fastslaget, ej äro å dem tillämpliga. Med hänsyn härtill medgav 1919 års lagtima riksdag på framställning av Kungl. Maj:t (prop. 191), att till sådana f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare, som frånträtt sina befattningar före 1918 års ingång och åtnjöte årliga understöd av ifrågavarande slag, finge under år 1919 utbetalas förhöjning med 35 procent av vederbörande tillkommande understöd. Anledningen till att nämnda förhöjning begränsades på nu angivet sätt ligger däri, att lantpoststationsföreståndarnas avlöningsförhållanden reglerats från och med år 1918, varjämte lantbrevbärarnas ersättning på senaste tiden i regel avsevärt ökats, till följd varav dylika befattningshavare, som avgått från sina befattningar efter 1917 års utgång, kommit i en betydligt gynnsammare ställning med avseende å understödsbeloppens storlek, som bestämmes i förhållande till den senast åtnjutna avlöningen, än de, som avgått före samma tidpunkt.

Då ifrågavarande f. d. befattningshavare icke torde komma att bliva delaktiga i de dyrtidstillägg åt f. d. befattningshavare i allmänhet, som kunna komma att beviljas för år 1920, äro samma skäl, som åberopats till stöd för understödets höjning under år 1919 jämväl tillämpliga beträffande år 1920. Jag får därför, i enlighet med av generalpoststyrelsen i skrivelse den 5 mars 1920 gjord framställning, hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att till sådana f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare, som frånträtt sina befattningar före 1918 års ingång och vilka åtnjuta understöd för sin återstående livstid av det å postverkets stat för driftkostnader upptagna förslagsanslaget till livräntor och understöd, må under år 1920 av postmedel utbetalas förhöjning med 35 procent av vederbörande tillkommande understöd.

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Conr. Falkenberg.